

Czwartek, 21 stycznia 2010 r.

5. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że w ramach powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka w 2009 r. Chiny odrzuciły wszystkie zalecenia państw członkowskich ONZ dotyczące wolności słowa, wolności stowarzyszania się, niezawisłości sądownictwa, gwarancji dla prawników, ochrony obrońców praw człowieka, praw mniejszości etnicznych, zniesienia kary śmierci, zniesienia reedukacji przez pracę, zakazu tortur, wolności mediów i skutecznego zapobiegania dyskryminacji;
6. ostro potępia egzekucję Akmala Shaikha i potwierdza swój całkowity i stały sprzeciw wobec stosowania kary śmierci bez względu na okoliczności; jest przekonany, że zniesienie kary śmierci jest integralnym elementem poszanowania praw człowieka i ochrony ludzkiej godności we wszystkich krajach;
7. z zadowoleniem przyjmuje zamiar wstrzymania przez Google'a współpracy z chińskimi władzami w zakresie filtrowania i cenzurowania internetu i wzywa wszystkie inne firmy do pójścia za tym przykładem; wzywa Chińską Republikę Ludową do pełnego poszanowania wolności słowa w internecie; solidaryzuje się z chińskimi użytkownikami internetu, którzy ucierpią najbardziej w związku z proponowanym wycofaniem się Google'a;
8. podkreśla, że w kwietniu 2009 r. rząd Chin opublikował pierwszy krajowy plan działania na rzecz ochrony praw człowieka (2009-2010), którego celem jest poprawa ochrony praw obywateli, ochrona przed arbitralnymi zatrzymaniami, zakaz wymuszania zeznań przy pomocy tortur oraz zapewnienie uczciwych i otwartych procesów;
9. podkreśla, że sytuacja w zakresie praw człowieka w Chinach nadal budzi poważne zaniepokojenie, i wzywa Radę oraz Komisję do poruszenia sprawy Liu Xiaobo na następnym szczycie UE-Chiny; odnotowuje poprzednie rundy dialogu dotyczącego praw człowieka z Chinami, a zwłaszcza rundę, która odbyła się w dniu 20 listopada 2009 r.; podkreśla konieczność ścisłego powiązania między kolejnymi rundami dialogu w celu zagwarantowania realizacji zaleceń;
10. podkreśla potrzebę przeprowadzenia kompleksowej oceny i nadania większego znaczenia dialogowi dotyczącemu praw człowieka między UE a Chinami; wzywa do regularnego poruszania spraw dotyczących obrońców praw człowieka podczas kolejnych rund dialogu i zwraca uwagę na uwięzienie zdobywcy Nagrody im. Sacharowa 2008 Hu Jia oraz prześladowanie jego żony Zeng Jinyan;
11. jest zdania, że rozwojowi stosunków gospodarczych z Chinami musi towarzyszyć efektywny dialog polityczny, i domaga się, by poszanowanie praw człowieka było integralnym elementem nowego porozumienia ramowego negocjowanego obecnie z Chinami;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel Unii do spraw polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, przewodniczącemu Rady Unii Europejskiej, Komisji oraz prezydentowi, premierowi i Ogólnochińskiemu Zgromadzeniu Przedstawicieli Ludowych Chińskiej Republiki Ludowej.

Filipiny

P7_TA(2010)0007

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 stycznia 2010 r. w sprawie Filipin

(2010/C 305 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację z dnia 25 listopada 2009 r. prezydencji UE w sprawie zabójstw w prowincji Maguindanao (Filipiny) oraz oświadczenie z dnia 2 grudnia 2009 r. wydane przez Philipa Alstona, specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. pozasądowych egzekucji,
- uwzględniając opracowany przez ONZ Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych oraz protokół dodatkowy do tego paktu, których Filipiny są sygnatariuszem,

Czwartek, 21 stycznia 2010 r.

- uwzględniając opracowany przez Komisję krajowy dokument strategiczny dla Filipin na lata 2007-2013,
 - uwzględniając podpisane w październiku 2009 r. porozumienie finansowe dotyczące programu na rzecz sprawiedliwości UE-Filipiny, które ma przyspieszyć postępowania sądowe prowadzone wobec sprawców pozasądowych egzekucji,
 - uwzględniając wybory prezydenckie, parlamentarne i samorządowe, które odbędą się na Filipinach w poniedziałek 10 maja 2010 r.,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Filipin,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że polityczne zabójstwa i zaginięcia, zwłaszcza członków organizacji opozycyjnych, dziennikarzy, działaczy praw człowieka i przywódców religijnych, nadal są powszechne na Filipinach oraz że organizacje praw człowieka mówią o ponad tysiącu motywowanych politycznie zabójstw i zaginięć w ostatniej dekadzie,
- B. mając na uwadze, że praktyczna bezkarność sprawców oraz niezdolność rządu do skutecznego rozwiązania problemu przemocy o motywach politycznych w kraju sprawiają, że bardzo trudno jest pociągnąć winnych do odpowiedzialności mimo działań zadeklarowanych przez rząd w ramach powszechnego przeglądu okresowego w 2008 r.,
- C. mając na uwadze, że setki tysięcy ludzi pozostaje przesiedlonych wewnątrz kraju z powodu konfliktu między rządem a Islamskim Frontem Wyzwolenia Moro oraz Nową Armią Ludową, który nadal szerzy się w całym kraju, oraz z powodu operacji wojskowych prowadzonych przeciwko grupom przestępczym, takim jak grupa Abu Sayyaf w wyspiarskich prowincjach Sulu i Basilan w zachodnim Mindanao,
- D. mając na uwadze, że w dniu 23 listopada 2009 r. stu uzbrojonych ludzi należących do lokalnych bojówek dowodzonych przez rodzinę Ampatuan, w tym urzędników lokalnej policji, torturowało i brutalnie zamordowało 57 członków konwoju, w tym krewnie Esmail Mangudadatu (przy czym niektóre z nich zostały zgwałcone), adwokatów i 30 dziennikarzy, którzy byli w drodze do zgłoszenia kandydatury Mangudadatu na stanowisko gubernatora prowincji Maguindanao na wyspie Mindanao,
- E. mając na uwadze, że powyższa masakra, której wynikiem była największa w historii liczba ofiar śmiertelnych wśród dziennikarzy w jednym wypadku na całym świecie, ujawniła w szokujący sposób, w jakim stopniu opanowali Filipiny lokalni watażkowie wspomagani korupcją sił bezpieczeństwa oraz bezkarnością za najbardziej bezwzględne zbrodnie,
- F. mając na uwadze, że w dniu 24 listopada 2009 r. rząd Filipin ogłosił stan wyjątkowy w dwóch wymienionych prowincjach (tym samym czyniąc wojskowych odpowiedzialnymi za utrzymanie prawa i porządku), zaprosił międzynarodowych ekspertów medycyny sądowej w celu wsparcia dochodzenia, a w dniu 4 grudnia 2009 r. ogłosił na tydzień stan wojenny w Maguindanao, co było pierwszą tego typu decyzją od 1972 r.,
- G. mając na uwadze, że działanie to doprowadziło do aresztowania czołowych działaczy z rodziny Ampatuan i do oskarżenia ich o wiele morderstw, a także do odkrycia zdumiewającego arsenału broni i tysiąca ukrytych wyborczych kart identyfikacyjnych, co wskazuje na masowe fałszowanie głosów na korzyść Lakas-Kampi-CMD, partii politycznej prezydent Arroyo,
- H. mając na uwadze, że w przeszłości na wybory na Filipinach kładły się często cieniem pozasądowe egzekucje przeciwników politycznych wykonywane przez prywatne wojska i bojówki, których wielu członków było wyposażonych w broń wydawaną przez rząd i zatrudnionych przez rodziny posiadające wpływy polityczne,

Czwartek, 21 stycznia 2010 r.

- I. fakt, że w kampanii wyborczej w 2007 r. zamordowano około 60 kandydatów, a w kampanii 2004 r. – 41 kandydatów, daje podstawy do obaw, że zabójstwa działaczy politycznych wzrosną w okresie poprzedzającym wybory w maju 2010 r.,
- J. mając na uwadze, że brutalne zabójstwa w Maguindanao stanowią poważną przeszkodę dla pokoju i demokracji na Filipinach i skomplikują rozmowy pokojowe między rządem Filipin a Islamskim Frontem Wyzwolenia Moro, które zostały wznowione w dniu 8 grudnia 2009 r. w Kuala Lumpur, co ułatwił rząd Malezji,
 1. zdecydowanie potępia masakrę w prowincji Maguindanao dokonaną w dniu 23 listopada 2009 r. i wyraża solidarność z rodzinami zabitych;
 2. z zadowoleniem przyjmuje reakcję filipińskiego rządu na powyższą masakrę, ubolewając jednak, że nie była ona natychmiastowa, oraz podkreśla konieczność przeprowadzenia szeroko zakrojonego i niezależnego dochodzenia przez policję, a następnie skutecznego postawienia oskarżonych przed sądem, w tym członków służb bezpieczeństwa podejrzewanych o udział w masakrze;
 3. wyraża głębokie zaniepokojenie, że osobiste powiązania między pracownikami administracji a rodziną Ampatuan nie pomogą w prowadzeniu dochodzenia dotyczącego zabójstw, a wręcz przeciwnie, mogą zagrozić jego bezstronności; wzywa ponadto do przesłuchania członków rodziny Ampatuan przez Krajowe Biuro Śledcze;
 4. wzywa do zastosowania w trybie pilnym środków mających na celu ochronę wszystkich świadków, sędziów, adwokatów i prokuratorów zaangażowanych w dochodzenie i procesy;
 5. zwraca się do krajów niosących pomoc o wsparcie Departamentu Sprawiedliwości Republiki Filipin w zakresie medycyny sądowej, dochodzenia i czynności prawnych;
 6. wzywa rząd Filipin do podjęcia zdecydowanych działań w celu wykorzenia zjawiska egzekucji pozasądowych i zaginięć oraz do złożenia wyjaśnień odnośnie do wszystkich innych nierozwiązanych spraw, łącznie z przypadkiem Jonasa Burgosa, który zaginął w kwietniu 2007 r.; nalega, by rząd Filipin ratyfikował konwencję ONZ o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem;
 7. wzywa rząd Filipin do podjęcia zdecydowanych działań w celu natychmiastowego położenia kresu wszelkiemu finansowaniu grup policyjnych i paramilitarnych ze źródeł prywatnych i lokalnych oraz do rozwiązania sił paramilitarnych i lokalnych bojówek; z zadowoleniem przyjmuje wydane w tej sprawie dnia 9 grudnia 2009 r. oświadczenie prezydent Glorii Macapagal-Arroyo i wzywa prezydent Arroyo do odwołania rozporządzenia wykonawczego nr 546;
 8. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje niedawny zakaz posiadania broni ogłoszony przez komisję wyborczą w ramach przygotowań do wyborów, które odbędą się w dniu 10 maja 2010 r.;
 9. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie w październiku 2009 r. porozumienia finansowego dotyczącego programu na rzecz sprawiedliwości UE-Filipiny (EPJUST), w wyniku którego przekazano 3,9 mln EUR w postaci wsparcia oraz środków pomocowych i szkoleniowych w celu wzmocnienia systemu sądownictwa karnego oraz wsparcia prac Komisji Praw Człowieka i organizacji społeczeństwa obywatelskiego; oczekuje przygotowania sprawozdań dotyczących działania systemu monitorowania, który ma zostać ustanowiony w ramach EPJUST i ma służyć mierzeniu postępów kraju w walce z egzekucjami pozasądowymi i innymi nadużyciami;
 10. wyraża zaniepokojenie w związku z ogłoszeniem stanu wyjątkowego przez prezydent Arroyo, co w połączeniu ze zwiększeniem uprawnień sił zbrojnych, które w przeszłości były zamieszane w liczne egzekucje pozasądowe, nie zapobiegnie ani nie ograniczy związanej z wyborami fali przemocy w prowincji Mindanao;

Czwartek, 21 stycznia 2010 r.

11. wzywa rząd Filipin do wzmożenia wysiłków w celu wyeliminowania przypadków przemocy na tle politycznym, aby zabezpieczyć przyszłość demokracji na Filipinach; w szczególności wzywa władze do ustanowienia grupy roboczej wysokiego szczebla posiadającej szerokie poparcie polityczne w celu pilnego wprowadzenia środków na rzecz zapobiegania przemocy związanej z wyborami w miesiącach poprzedzających majowe wybory oraz do podjęcia kroków mających na celu ochronę mediów i wolność słowa w ogólności;

12. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Sądu Najwyższego zezwalającą partii Ang Ladlad na udział w majowych wyborach, która to decyzja uchyla początkową odmowę komisji wyborczej (COMLEC) „ze względów moralnych”;

13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, prezydentowi i rządowi Republiki Filipin, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka oraz rządóm państw członkowskich ASEAN.

Europejska strategia na rzecz regionu naddunajskiego

P7_TA(2010)0008

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 stycznia 2010 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz regionu naddunajskiego

(2010/C 305 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 192 i art. 265 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając pytanie z dnia 3 grudnia 2009 r. skierowane do Komisji w sprawie europejskiej strategii na rzecz regionu naddunajskiego (O-0150/09 – B7-0240/2009),
- uwzględniając konkluzje ze szczytu Rady Europejskiej w dniach 18-19 czerwca 2009 r., która wezwała Komisję Europejską do sporządzenia europejskiej strategii na rzecz regionu naddunajskiego do końca 2010 roku,
- uwzględniając strategię UE dla regionu Morza Bałtyckiego,
- uwzględniając program Rady, przygotowany przez prezydencję hiszpańską, belgijską i węgierską,
- uwzględniając Forum ds. Dunaju powołane w ramach Parlamentu Europejskiego i jego działalność,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2009 r. dotyczącą zielonej księgi w sprawie spójności terytorialnej oraz stanowiska w debacie na temat przyszłej reformy polityki spójności,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z października 2009 r. pt. „Strategia UE dla regionu Dunaju”,
- uwzględniając konwencje z Espoo, Aarhus i Berna w sprawie ochrony środowiska,
- uwzględniając dyrektywę ramową w sprawie wody i konwencję helsińską,